

تعليق با تعليق

شورای امنیت سازمان ملل در جست‌وجوی راهی است تا ایران را از پیگیری غنی‌سازی اورانیوم و توسعه برنامه هسته‌ایش بازدارد.

که این طرح هنوز بر روی میز قرار دارد. به گفته وی، این توقف می‌تواند خیلی کوتاه باشد، چراکه زمان آن محدود است، ضمن این که شورای امنیت بیشتر از این نمی‌تواند تداوم فعالیت‌های غنی‌سازی ایران را تحمل کند.

اما نشانه‌هایی از تغییر مواضع ایران به چشم می‌خورد. در همین راستا، اخیراً ایران پذیرفته به سوالات اساسی و کلیدی آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای (IAEA) در مورد دو دهه فعالیت‌های پنهان خود پاسخ دهد. در عین حال، علاوه بر اصرار برای توقف عملیات غنی‌سازی اورانیوم و ساخت رآکتورهای هسته‌ای تولید پلوتونیوم، شورای امنیت از ایران خواسته تا پاسخی برای آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در مورد پیوند فعالیت‌هایش با برنامه‌های تسلیحاتی خود ارایه دهد. به نظر می‌رسد تلاش ایران برای همکاری با IAEA می‌تواند رسیدن به توافق در زمینه مسأله هسته‌ای این کشور را ساده‌تر کند. به موازات،

دیپلمات‌ها ماه گذشته اعلام کردند آمریکا و متحدانش در شورای امنیت سازمان ملل، به ایران پیشنهاد کرده‌اند اگر طرح‌های مربوط به توسعه فعالیت‌های غنی‌سازی خود را متوقف کند، آنها هم از تصویب تحریم‌های جدید علیه این کشور خودداری خواهند کرد. آنها همچنین تصریح کردند دولت ایران به پیشنهادی که قبلاً از سوی غرب ارایه شده، هیچ‌گونه پاسخی نداده است.

بی‌تردید مقاومت واشنگتن و حامیان کلیدیش با توسعه فعالیت‌های هسته‌ای ایران، بر این موضوع تأکید دارند که این کشور باید غنی‌سازی اورانیوم را متوقف کند، هرچند طرح پیشنهادی اخیر، فعالیت‌های هسته‌ای ایران در حد فعلی را به رسمیت شناخته است تا تنش‌های موجود میان دو طرف کاهش یافته و جوئی مناسب برای مذاکره و گفت‌وگو فراهم شود.

این طرح در ابتدا توسط محمد البرادعی، رییس آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای ارایه شد. وی خواستار نوعی آتش‌بس دو طرفه شده بود؛ به این نحو که ایران فعالیت‌های غنی‌سازی خود را همزمان با توقف تلاش‌های شورای امنیت برای تصویب قطعنامه سوم تحریم‌ها، تعليق کند.

دولت ایران اعلام کرده فعالیت‌های غنی‌سازی این کشور تنها به قصد تهیه سوخت برای رآکتورهای هسته‌ای تولید برق است. اما آمریکا و متحدانش نگران این موضوع هستند که تهران اورانیوم را برای سطوح بالاتر نظیر ساخت بمب هسته‌ای، غنی‌سازی کند. دیپلمات‌ها به آسوشیتدپرس گفته‌اند در ابتدای ماه گذشته میلادی سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان با ارزیابی پیشنهاد البرادعی، به دنبال یافتن راهی برای ازسرگیری مذاکرات در راستای توقف فعالیت‌های هسته‌ای ایران و کاهش نگرانی‌ها درخصوص ساخت سلاح‌های هسته‌ای توسط این کشور بوده‌اند.

به گفته دیپلمات‌ها، انگلیس به نمایندگی از آمریکا و کشورهای فرانسه، آلمان، چین و روسیه، پس از تهیه پیش‌نویس طرح مزبور، آن را در ابتدای این ماه به تهران ارایه کرده است. این پیشنهاد توسط خاویر سولانا، مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپا به علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، تحویل شده است.

اما چندی بعد، یکی از دیپلمات‌های اروپایی مطلع (که نخواست نامش فاش شود) در مورد به واکنش سرد ایران نسبت به طرح پیشنهادی اروپا اظهار تأسف کرد. ولی در عین حال، او خاطر نشان ساخت

تهران می‌تواند برخی از عناصر و بخش‌های برنامه غنی‌سازی خود را حفظ کند.

به گفته منابع رسمی، ایران سال گذشته برای پیشبرد مذاکرات، توقف بخشی از عملیات غنی‌سازی اورانیوم خود را مطرح کرده بود. ولی آمریکا، انگلیس و فرانسه خواستار توقف کامل فعالیت‌های غنی‌سازی توسط سانتریفیوژها هستند. گفتنی است، هدف اعلام شده ایران، نصب ۵۴ هزار سانتریفیوژ برای تولید اورانیوم غنی شده است. این کشور هم‌اکنون بیش از ۳۰۰۰ سانتریفیوژ در اختیار دارد و مقدار محدودی اورانیوم با غنای کم تولید می‌کند. ■

اختلاف قیمت یا چرخش استراتژیک

نگاه Financial Express، دهلی نو

ارزش ۲/۲۱۵ دلار برای هر میلیون بی‌تی‌یو (BTU) به این کشور صادر کند. مسؤولان هندی اعلام کرده‌اند در صورت اجرای قرارداد قبلی، هند برای واردات ۲/۵ میلیون تن LNG بیشتر در سال با قیمتی بالاتر، موافقت خواهد کرد.

لازم به ذکر است، در سال ۲۰۰۵ قیمت گاز صادراتی ایران به هند بر اساس بهای نفت برنت دریای شمال که حدود ۳۱ دلار بود، منعقد شد. اما هم‌اکنون با توجه به افزایش قیمت‌های جهانی نفت، ایران خواستار محاسبه LNG با قیمت نفت بشکه‌ای ۵۵ دلار شده است. با این حساب، قیمت هر میلیون بی‌تی‌یو LNG برای هند به جای ۲/۲۱۵ دلار، معادل ۴/۷۸ دلار تمام خواهد شد.

در صورت موافقت ایران با طرح پیشنهادی هند، قیمت متوسط هر میلیون بی‌تی‌یو LNG برای هند ۳/۷۴ دلار خواهد بود. اما ایران پیشنهاد دیگری دارد.

این کشور اعلام کرده در صورتی که هند مقدار گاز اضافی درخواستی خود را به قیمت ۷/۹۲ دلار در هر میلیون بی‌تی‌یو بخرد، با قیمت‌های قرارداد سال ۲۰۰۵ موافقت خواهد کرد. به این ترتیب، متوسط قیمت به همان ۴/۷۸ دلار خواهد رسید.

با تردید دولت هند درخصوص پرداخت قیمتی بیشتر برای گاز مایعی که قرارداد آن در سال ۲۰۰۵ با ایران به امضا رسیده است، ایران در حال بررسی فروش LNG خود به بخش خصوصی هند می‌باشد. مدیر امور بین‌الملل وزارت نفت ایران با تأیید این موضوع، گفت: در صورت کنار کشیدن دولت هند، یکی از راهکارهای پیش روی ایران، فروش سالانه ۵ میلیون تن گاز مایع (LNG) به بخش خصوصی هند می‌باشد. گفتنی است، کنسرسیومی مرکب از IOC - GAIL - BPCL در ژوئن سال ۲۰۰۵ قراردادی به ارزش ۲۲ میلیارد دلار برای واردات سالانه ۵ میلیون تن گاز مایع از ایران به امضا رساند. اما دولت جدید ایران خواستار قیمت‌های بیشتری شده است. به همین دلیل، دولت ایران مذاکره با بخش خصوصی هند از جمله شرکت‌های Essar و گروه Anil Ambani را آغاز کرده تا بتواند گاز خود را به آنها بفروشد.

دکتر غنیمی‌فرد در این زمینه افزود: «ما انعطاف‌پذیری خود را در این مورد به هندی‌ها نشان داده‌ایم. هم‌اکنون نوبت آنها است که قدم جلو بگذارند.» اما هندی‌ها معتقدند که ایران باید بر اساس قرارداد قبلی، سالانه ۵ میلیون تن LNG را به